jinak zabezpečeno, bylo usnesení to podle § 10 zák. č. 329/21 neplatné a nesmělo býti provedeno. Že by tomuto usnesení bylo až do dne 19. listopadu 1929 následovalo ještě usnesení další, z něhož by vycházelo najevo, že zápůjčka k uvedenému účelu byla závazně sjednána a její úrokování a splácení zabezpečeno nebo že se stalo jinaké zabezpečení úhrady nákladů na stavbu školní budovy, ze správních spisů patrno není, naopak z nich jde, že k žádnému takovému usnesení nedošlo.

Za tohoto stavu spisů nutno vycházeti z toho, že dne 19. listopadu 1929, kdy bylo v obecním zastupitelstvu rozhodováno o zadání stavby školní budovy a stavba byla zadána firmě P. a N. za částku 461.729 Kč, nebylo tu ještě pro toto vydání zabezpečené úhrady. Pak nebylo však toto usnesení pouhým rozhodováním o tom, kterému z několika uchazečů se stavba školní budovy zadává, nýbrž zároveň v usnesení tom implicite obsaženým projevem vůle obce, zmíněné vydání 461.729 Kč učiniti. Šlo tedy o usnesení na vydání, které nebylo v rozpočtu, jehož úhrada nebyla předem ani jinak zabezpečena, tudíž o vydání, o jakém je řeč v § 10 ob. fin. novely z r. 1921.

Podle hořejších vývodů šlo tedy o usnesení rozpočtové ve smyslu předpisu § 3 odst. 1 zák. č. 77/27. Důsledkem toho byl proti tomuto usnesení přípustný pořad, normovaný v tomto předpisu, totiž v druhé stolici okr. výbor a ve třetí stolici zem. výbor.

Poněvadž však o odvolání z usnesení obecního zastupitelstva z 19. listopadu 1929 rozhodly v postupu stolic okr. úřad a zem. úřad, jeví se nař. rozhodnutí zem. úřadu aktem úřadu nepříslušného a bylo je již proto zrušiti podle § 7 zák. o ss, aniž bylo možno zabývati se ostatními námitkami stížnosti.

Č. 10.695.

Zbrojní pasy (Slovensko): * Osoby, jež nespadají pod ustanovení posledního odstavce § 7 statutu býv. župy Považské z 5. července 1923 č. 4200/1923, vyhlášeného v č. 14 z r. 1923 Úředních novin této župy, nemají právního nároku na udělení zbrojního pasu ani na obnovu zbrojního pasu, jehož platnost uplynula, a to ani tehdy, jsou-li osobami podle ustanovení tohoto statutu nezávadnými.

(Nález ze dne 9. září 1933 č. 14.668.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 8147/29, 8568/30.

Věc: Alois A. v K. proti zemskému úřadu v Bratislavě o zbrojní pas.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Výměrem ze 7. května 1931 nevyhověl okresní úřad v Ilavě žádosti st-le o prodloužení platnosti jeho zbrojního pasu ve smyslu § 7 žup. statutu býv. župy Považské č. 4200/1923 a nařídil mu, aby zbraně, jež má v držení (dvě jednohlavňové brokovnice a jeden revolver), ve smyslu § 10 cit. statutu pod úředním dozorem do 30 dnů z držby odstranil. Zároveň vyslovil, že neučiní-li tak, budou mu zbraně zabaveny a zpeněženy ve prospěch státní pokladny. Výměr jest odůvodněn takto: »St-l byl odsouzen pravoplatným rozsudkem okresního úřadu v Ilavě z 27. března 1931 pro nedovolené držení zbraně (mimo

povolené zbraně držel ještě jednu dvouhlavňovou brokovnici) k peněžité pokutě v částce 20 Kč a mimo to jest proti němu zavedeno i trestní řízení pro honební přestupek, pročež nezasluhuje, aby jeho žádosti bylo vyhověno.«

Nař. rozhodnutím nevyhověl žal. úřad odvolání podanému proti tomuto výměru a potvrdil jej z důvodů v něm uvedených, dodav: »Okolnost, spáchal-li odvolatel trestní čin, uvedený v odvolání, nemůže býti jedině sama vzata za podklad úvahy, je-li možno uděliti mu povolení k držení zbraní, čili nic, poněvadž o tom rozhoduje úřad s hlediska zájmů nejen žadatelových, ale i s vyššího hlediska požadavků veř. bezpečnosti podle volného uvážení.«

O stížnosti, podané na toto rozhodnutí, uvážil nss toto: — — — —

Podle § 1 statutu býv. župy Považské č. 4200/23 jest k držení jakékoli střelné zbraně zapotřebí úředního povolení, jež podle § 2 téhož statutu vydává okr. úřad vyslechna mínění obecní rady. Povolení taková — jak se ustanovuje v § 4 — se rok od roku obnovují. V § 7 se ustanovuje dále, že okr. úřady, vydávajíce povolení k držení střelné zbraně, jsou povinny zkoumati potřebnost držení zbraně, případně možnost povolení, a povolení mohou vydati jen osobě, která podle dosvědčených okolností potřebuje zbraň k sebeobraně, aneb o níž se může předpokládati, že zbraně bude používati k honbě v rámci zákona. V cit. ustanovení se praví dále, že jest třeba vždy uvažovati, jaká zbraň by postačovala za daných okolností z důvodů žadatelem uvedených, a že k sebeobraně má se podle možnosti povoliti jen pistole nebo revolver. Povolení k držení zbraně vůbec nemohou obdržeti: 1. osoby, jež pro duševní nebo tělesné chyby jsou neschopny zacházeti se zbraní, 2. osoby, jež nedosáhly ještě 20. roku věku, a 3. osoby, jež byly pravoplatně odsouzeny pro zúmyslně spáchané zločiny, anebo přečiny násilí proti úřadům anebo jednotlivcům, proti lidskému životu a tělesné bezpečnosti, pro loupež, vyděračství, krádež anebo pytláctví, jakož i ti, kdo osobě, jež je přistihla při pytláctví, nebezpečně vyhrožovali, proti ní zdvihli zbraň anebo použili násilí. Konečně se v cit. ustanovení župního statutu o držení zbraní uvádí, že od překážky, stanovené pod cit. bodem 2. může župan — nyní zem. úřad — osvoboditi a že vydání zbrojního listu nemá se odepříti oznámeným hajným na žádost jejich zaměstnavatelů, jestliže tu není okolností, uvedených shora pod bodem 1., 2. a 3.

Z těchto ustanovení zbrojního statutu býv. župy Považské jest zřejmo, že okr. úřad rozhoduje o žádostech za vydání zbrojního pasu, jakož i za obnovu zbrojního pasu, jehož platnost uplynula, zásadně podle volného uvážení, při němž má v prvé řadě přijíti k platnosti ohled na bezpečnostní zájmy státní, jež se kontrole strany vymykají. Právní nárok na vydání zbrojního pasu podle tohoto statutu lze dovoditi jen pro hajné, a to jen za okolností, určených v posledním odstavci § 7. Ustanovuje-li se v tomto paragrafu, že ti, kdo byli odsouzeni pro určité trestné činy, nebo kdo osobě, jež je přistihla při pytláctví, nebezpečně vyhrožovali, proti ní zdvihli zbraň, anebo použili násilí, vůbec nemohou obdržeti zbrojního pasu, neplyne z toho nikterak, že osobám, jež se takových činů nedopustily, zbrojní pas vydán býti musí, nýbrž jen, že volná úvaha, propůjčená úřadu shora citovanými ustanoveními statutu jest omezena v tom

směru, že osobám, jež se zmíněných trestních činů dopustily, zbrojní pas vydán býti nesmí.

Z toho, co bylo uvedeno, se podává, že st-li, jenž nespadá mezi osoby uvedené v posl. odstavci § 7 statutu býv. župy Považské č. 4200/1923, na udělení zbrojního pasu, resp. na obnovení na další rok právní nárok nepřísluší, takže odepřením tohoto povolení nemohlo býti porušeno žádné jeho subj. právo. Poněvadž pak se zřetelem na ustanovení § 2 zák. o ss jest předpokladem úspěšné stížnosti podané k nss-u, aby rozhodnutím nebo opatřením bylo porušeno právo určitého subjektu, založené platným právním předpisem, nemůže míti stížnost, jež porušení takového práva důvodně tvrditi nemůže, před nss-em úspěchu.

Č. 10.696.

Řízení správní: Je konečným podle čl. 8 zák. č. 125/27 Sb. rozhodnutí zem. úřadu, vydané z moci úřední, ke kterému byl však zavdán podnět odvoláním strany proti rozhodnutí okresního úřadu v téže věci?

(Nález ze dne 9. září 1933 č. 14.974.)

Věc: Římsko-katolická školská stolice v P. (adv. Dr. Desider Plechlo z Trnavy) proti zemskému úřadu v Bratislavě o novostavbu římsko-katolické ludové školy.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

Důvody: Výměrem z 31. července 1924 nařídil župní úřad v Bratislavě řím.-kat. školské stolici v P., aby učinila bezodkladně potřebné kroky za účelem rozšíření trojtřídní školy o jednu třídu a za účelem novostavby budovy pro čtyřtřídní školu. Poněvadž obecní zastupitelstvo v P., na něž se školská stolice za účelem hrazení nákladu obrátila, ve schůzi dne 25. listopadu 1924 odepřelo náklad ten převzíti, podala řím.-kat. školská stolice k žup. úřadu v Bratislavě odvolání, které však okr. úřad v Š., jenž se stal mezi tím k rozhodování v první stolici příslušným, výměrem z 27. srpna 1928 jako opožděné zamítl, ale pak výměrem z 15. listopadu 1928 povolil navrácení v předešlý stav pro zmeškání odvolací lhůty a nařídil obci P., aby učinila nové usnesení, kterým se vyhovuje výměru býv. žup. úřadu z 31. července 1924, jinak že bude zakročeno podle § 7 zák. č. 329/21. Odvolání podáno nebylo.

Na to se obecní zastupitelstvo v sezení dne 9. března 1929 usneslo v zásadě pouze důkladně opraviti dosavadní trojtřídní školu a jen pro případ, že by obdrželo subvenci buď státní, buď církevní, školu přístavbou rozšířiti nebo i novou školu postaviti. Když pak byla obec vyzvána výnosem okr. úřadu z 28. května 1929, aby ve smyslu pravoplatných výnosů co nejdříve započala se stavbou a zabezpečila úhradu nákladu, usneslo se obecní zastupitelstvo dne 15. června 1929 odhlasovati stavbu pětitřídní ludové školy na pozemcích parc. č. . . ., ze kterých se utvoří jedna parcela a zapiše knihovně řím.-kat. školské základině, dále že obec přispěje na stavbu 150.000 Kč, které si vypůjčí u zem. banky v Bratislavě a ostatní náklad se opatří státní subvencí. Obecní rada byla zmocněna, aby potřebné kroky za účelem provedení tohoto usnesení uči-